

Protocol tussen de Benelux-landen tot vaststelling van een Benelux-tarief van invoerrechten, met Bijlage

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 9 februari 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 maart 1971.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 4 februari 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60, en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hierbij de Nederlandse en de Franse tekst over te leggen van het op 15 juni 1970 te Brussel tot stand gekomen Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een Beneluxtariief van invoerrechten, met Bijlage (*Trb.* 1970, 193).

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal dit Protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Algemeen. De Grondslag

1. Artikel 11 van het bij de wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 246) goedgekeurde Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie (*Trb.* 1958, 18) bepaalt onder meer dat, ten aanzien van goederen herkomstig uit derde landen, de invoerrechten worden geheven volgens gemeenschappelijke tarieven met gelijke rechten, waarbij de heffingsregelen worden gecoördineerd.

Anderzijds preciseert artikel 78 van hetzelfde Verdrag dat de vaststelling van de invoerrechten gemeenschappelijk geschiedt of door multilaterale overeenkomsten waarbij de Beneluxlanden partij zijn en dat de wijze van heffing tegelijk met de vaststelling wordt bepaald.

2. In artikel 5 van het Uitvoeringsprotocol bij het Unieverdrag is vastgelegd dat het gemeenschappelijk tarief van invoerrechten is het tarief – met inbegrip van de Inleidende Bepalingen daarvan – van toepassing in de Beneluxlanden op het tijdstip van de inwerkingtreding van het Unieverdrag.

Op bedoeld tijdstip, zijnde 1 november 1960, gold het tarief dat was vastgesteld door het Protocol van 25 juli 1958 tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten en door de Aanvullende Protocollen van 22 december 1958, 19 februari 1960 en 15 juni 1960.

3. Voor alle wijzigingen die achteraf in het gemeenschappelijk tarief van invoerrechten zijn aangebracht en die hoofdzakelijk voortvloeien uit internationale verplichtingen die de Beneluxlanden in het kader van de G.A.T.T. en van de Europese Gemeenschappen op zich hebben genomen, zijn steeds Benelux-protocollen tot stand gekomen.

Samenhang met E.E.G.-bepalingen

4. Sedert 1 juli 1968 is echter de verordening (E.E.G.) nr. 950/68 van de Raad van de Economische Gemeenschappen, d.d. 28 juni 1968, betreffende het gemeenschappelijk douanetarief (*Publikatieblad* 1968, nr. L 172) in werking getreden. Voor de toepassing van dat tarief zijn voorts van belang de verordening (E.E.G.) nr. 802/68, d.d. 27 juni 1968, betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen” (*Publikatieblad* 1968, nr. L 148) en de verordening (E.E.G.) nr. 97/69, d.d. 16 januari 1969, betreffende de maatregelen die moeten worden getroffen voor de uniforme toepassing van de nomenclatuur van het gemeenschappelijke douanetarief (*Publikatieblad* 1969, nr. L 14). Bij laatstgenoemde verordeningen heeft de Raad van de Europese Gemeenschappen aan de Commissie de bevoegdheid verleend om, volgens een omschreven comité-procedure, bepalingen inzake de toepassing van het tarief vast te stellen.

5. Op 1 juli 1968 is eveneens in werking getreden de verordening (E.E.G.) nr. 803/68 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, d.d. 27 juni 1968, inzake de douanewaarde van de goederen (*Publikatieblad* 1968, nr. L 148). Ook bij deze verordening heeft de Raad aan de Commissie de bevoegdheid gedelegeerd tot het vaststellen, volgens een omschreven comité-procedure, van toepassingsbepalingen bij sommige artikelen. Op deze wijze zijn tot stand gekomen de verordening (E.E.G.) nr. 1769/68 van de Commissie, d.d. 6 november 1968, betreffende de in de douanewaarde te begrijpen luchtvaartkosten (*Publikatieblad* 1968, nr. L 285), en de verordening (E.E.G.) nr. 375/69 van de Commissie, d.d. 27 februari 1969, betreffende de aangifte van gegevens inzake de douanewaarde van de goederen (*Publikatieblad* 1969, nr. L 52).

6. Wat de vrijstellingen betreft (waarvan de grondbeginselen in de Inleidende Bepalingen bij het Beneluxtarief van invoerrechten zijn vastgelegd) werden tot dusver twee daarvan in E.E.G.-verband geregeld, te weten: de vrijstelling voor de goederen bestemd voor de bouw, de herstelling, het onderhoud en de uitrusting van vliegtuigen en zeeschepen welke is opgenomen in de verordening betreffende het gemeenschappelijk douanetarief, terwijl die voor de goederen in actief veredelingsverkeer neergelegd is in de richtlijn (E.E.G.) nr. 69/73 van de Raad van de Europese Gemeenschappen, d.d. 4 maart 1969 (*Publikatieblad* 1969, nr. L 58).

7. De onder 4, 5 en 6 vermelde verordeningen en richtlijn, die in het kader van het E.E.G.-Verdrag zijn vastgesteld, gelden ook voor de Euratomgoederen, behoudens uitdrukkelijke afwijkingen in het Euratom-Verdrag (zie artikel 232 van het E.E.G.-Verdrag en de daaromtrent afgelegde interpretatieve verklaringen).

8. Bedoelde verordeningen en richtlijn vinden daarentegen geen toepassing ten opzichte van:

- de onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende produkten (wel hebben de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, elkander toegezegd alle noodzakelijke maatregelen te treffen om de bepalingen inzake oorsprong, douanewaarde en actief veredelingsverkeer op die produkten toe te passen);

- enkele onder het E.E.G.-Verdrag vallende goederen (ongebrende koffie en enkele tabaksfabrikaten) waarvan de geleidelijke aanpassing van de Benelux-douanerechten aan de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief nog niet voltooid is, zulks op grond van door de E.E.G.-Commissie op grond van artikel 26 van het E.E.G.-Verdrag verleende machtigingen;

- de goederen waarop bepalingen van de Associatie-overeenkomst E.E.G.-Griekenland van toepassing zijn;

- de goederen herkomstig uit Algerië.

9. Sedert 1 juli 1968 steunt het Benelux-tarief van invoerrechten met de daarbij behorende Inleidende Bepalingen der-

halve in overgrote mate op de hierboven vermelde verordeningen of richtlijn van de Raad of de Commissie van de Europese Gemeenschappen. Voor het overblijvende gedeelte wordt grotendeels gesteund op het E.G.K.S.-Verdrag, op associatieovereenkomsten en op speciale bepalingen van het E.E.G.-Verdrag.

10. De op grond van het E.E.G.-Verdrag vastgestelde verordeningen zijn verbindend in al hun onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lid-staat. Ook de beschikkingen, in E.E.G.-verband gegeven door de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, zijn in al hun onderdelen verbindend voor de lid-staten tot wie zij zijn gericht. De E.E.G.-richtlijnen daarentegen zijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat, doch aan de lid-staten wordt de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen. (Zie artikel 189 van het E.E.G.-Verdrag).

11. Op grond van het E.G.K.S.-Verdrag gegeven beschikkingen zijn verbindend in al hun onderdelen, terwijl de aanbevelingen hetzelfde karakter hebben als de E.E.G.-richtlijnen. (Zie artikel 14 van het E.G.K.S.-Verdrag).

12. De uitdrukking „door multilaterale overeenkomsten”, in artikel 78 van het Benelux-Unieverdrag, moet logischerwijze worden geacht mede te omvatten de in al hun onderdelen verbindende besluiten van bij zodanige overeenkomsten opgerichte instellingen, zoals de op het E.E.G.-Verdrag gebaseerde verordeningen en beschikkingen en de op het E.G.K.S.-Verdrag gebaseerde beschikkingen. Indien bij dergelijke besluiten regelingen inzake het tarief van invoerrechten worden getroffen, is het derhalve niet meer noodzakelijk die regelingen nog eens in het kader van de Benelux gemeenschappelijk vast te stellen door middel van een Benelux-protocol.

13. Evenmin is het nog noodzakelijk een Benelux-protocol vast te stellen, indien regelingen zijn vastgesteld door een multilaterale overeenkomst waarbij de Beneluxlanden als zodanig geen partij zijn maar wel de Europese Economische Gemeenschap handelend in het kader van artikel 28 van het E.E.G.-Verdrag.

14. Wel zal nog een Benelux-protocol nodig zijn voor tariefregelingen, die onderwerp uitmaken van een richtlijn gegrond op het E.E.G.-Verdrag, van een aanbeveling gegrond op het E.G.K.S.-Verdrag of van een machtigingsbeschikking, gegrond op een dergelijke aanbeveling. In die gevallen moeten de Beneluxlanden immers gemeenschappelijk de vorm en de middelen ter uitvoering van die besluiten vastleggen.

15. Onder de gegeven omstandigheden werd het gewenst geacht het Benelux-protocol van 25 juli 1958 tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten en de Aanvullende Protocolen te vervangen door een nieuw Protocol waarin alleen nog de regelingen voorkomen die niet zijn vastgesteld door multilaterale overeenkomsten waarbij de Beneluxlanden of de Europese Economische Gemeenschap partij zijn of door in al hun onderdelen verbindende besluiten van bij dergelijke overeenkomsten opgerichte internationale organisaties (artikel 1, eerste lid, en bijlage van bijgaand Protocol).

16. Indien dat Protocol achteraf moet worden gewijzigd door gemeenschappelijk vast te leggen bepalingen, kan zulks geschieden door een beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie, bedoeld in artikel 19a van het Unieverdrag (artikel 1, tweede lid, van het onderwerpe-lijk Protocol).

17. Indien en voor zover de invoerrechten en de heffingsregelen van het nieuwe Protocol worden gewijzigd of vervangen door in de onder 15 bedoelde overeenkomsten of besluiten vervatte bepalingen, treden de overeenkomstige bepalingen van genoemd Protocol buiten werking (artikel 2 van het Protocol).

Het Benelux-Gerechtshof

18. Evenals zulks het geval was met het Protocol van 25 juli 1958 en de daarop betrekking hebbende Aanvullende

Protocollen (intussen vervallen krachtens artikel 4 van het nieuwe Protocol) moeten de bepalingen van dit laatste Protocol worden aangemerkt als gemeenschappelijke rechtsregels waarop het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof toepassing vindt.

Meningsverschillen kunnen echter rijzen omtrent de vraag of een bepaald produkt onder de werking van dit nieuwe Protocol valt, dan wel onder die van het gemeenschappelijk douanetarief of van een andere door de Europese Gemeenschappen verrichte handeling, in welk geval het Hof van Justitie van die Gemeenschappen bevoegd zou zijn. Het is logisch de in dit verband rijzende problemen te laten oplossen door laatstgenoemd Hof.

Teneinde duidelijk te doen uitkomen dat het Benelux-Gerechtshof in deze slechts een taak dient te hebben, indien het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen niet bevoegd is, bepaalt artikel 3 dat de bepalingen van het Benelux-tarief van invoerrechten slechts gemeenschappelijke rechtsregels zijn in de betekenis van artikel 1, tweede lid, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, voor zover het geen regels betreft waarvan de uitleg is opgedragen aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Een dergelijke beperking is uiteraard overbodig voor het Protocol zelf, dat slechts een mantelovereenkomst is en geen gevaar oplevert voor overlapping van regels van gemeenschapsrecht.

Bijlagen bij het Protocol

19. Hoewel het onderhavige Protocol in materieel opzicht geen enkele wijziging heeft gebracht in de op het ogenblik van het voorlopig toepassen daarvan toegepaste heffingssystematiek en evenmin in de op dat ogenblik bestaande hoogte van de invoerrechten, werd de algemene opzet van het Benelux-tarief van invoerrechten gewijzigd en aangepast aan de hiervoor omschreven in het kader van de Europese Gemeenschappen ontstane toestand. Deze algemene opzet is zodanig gekozen dat in de toekomst te verwachten wijzigingen in deze toestand op eenvoudige wijze kunnen worden opgevangen. In dit verband wordt onder meer gedacht aan mogelijke in tariefpreferenties uitmondende onderhandelingen tussen de E.E.G. en derde landen.

20. De bijlagen bij het Protocol omvatten de Inleidende bepalingen op het Benelux-tarief van invoerrechten en een vijftal tabellen. De Inleidende bepalingen behelzen de onder de punten 5 en 6 hiervoor behandelde E.E.G.-bepalingen omtrent de douanewaarde en de vrijstellingen met betrekking tot het actief veredelingsverkeer en met betrekking tot schepen en vliegtuigen, alsmede die betreffende het invoerrecht voor verpakkingsmiddelen en omtrent bruto- en nettogewicht. Deze E.E.G.-bepalingen hebben immers geen betrekking op de onder het E.G.K.S.-verdrag vallende goederen, terwijl voorts

in het kader van de E.E.G. een aantal punten nog niet werd geregeld. In verband hiermede zijn de op het ogenblik van het voorlopig toepassen van het onderhavige Protocol bestaande Inleidende bepalingen – behoudens enkele tekstcorrecties – ongewijzigd in het nieuwe Protocol overgenomen, zulks met het doel om de evengenoemde E.E.G.-bepalingen eveneens te doen toepassen op E.G.K.S.-goederen en om de sinds jaren bestaande Benelux-regelingen voor in het kader van de E.E.G. nog niet geregelde punten voorlopig te continueren.

21. De tabellen behoeven – naar het voorkomt – weinig of geen toelichting. Tabel I behelst de op de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Gemeenschappen geënte nadere onderverdelingen, die in het Benelux-tarief van invoerrechten nodig zijn in verband met de bepalingen van het Associatieverdrag tussen de E.E.G. en Griekenland en in verband met de op enkele E.G.K.S.-goederen toe te passen invoerrechten. De Tabellen II, III en IV omvatten de invoerrechten op de E.G.K.S.-goederen en de invoerrechten op uit het vrije verkeer van Griekenland en Algerië herkomstige goederen.

Tabel V behelst enkele bijzondere regelingen, onder meer het onder punt 8 hiervoor behandelde invoerrecht op enkele tabaksfabrikaten (het invoerrecht op ongebrande koffie werd geregeld door een schorsingsmaatregel) en – tenslotte – de mogelijkheid van het kanaliseren van de invoer van antiquiteiten langs bepaalde douanekantoren, zulks in verband met de moeilijkheden bij het vaststellen van de ouderdom en de douanewaarde daarvan, waarvoor regelmatig het advies van deskundigen moet worden ingewonnen.

Ondertekening Protocol

Het onderhavige Protocol tussen de Beneluxlanden is op 15 juni 1970 te Brussel ondertekend. De aandacht moge erop worden gevestigd dat, vóórdat tot ondertekening werd overgegaan, het advies is ingewonnen van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad, welke Raad zijn instemming met het Protocol heeft betuigd.

Aangetekend zij dat, wat Nederland betreft, de nodige correcties en aanpassingen in het Nederlandse tarief van invoerrechten zijn aangebracht bij het Koninklijk besluit van 17 juni 1970 (*Stb.* 279). De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262) biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,
F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.